

Bijbelzondag: dicht bij de bron

Door Frans van Houwelingen, Nederlands
Bijbelgenootschap

Een kerk zonder Bijbel - kunt u zich daar iets bij voorstellen? Andersom misschien wel. De Bijbel lezen zonder de kerk kan best. In Nederland is de Bijbel voor iedereen vrij verkrijgbaar in vele vertalingen en uitvoeringen en je kunt die lezen zo vaak je maar wilt.

Maar een kerk zonder Bijbel ... ? Hoe zou de kerk haar boodschap van levensbelang kunnen brengen zonder te putten uit die bron? Die vraag staat op 25 oktober – Bijbelzondag – centraal.

Een bijbel dichtbij - zeg maar binnen handbereik - lijkt voor iedereen haalbaar. De huisbijbel waar je regelmatig uit leest aan tafel, de Bijbel op je computer, je mobiel of tablet, de bijbels waar je extra zuinig op bent zoals je trouwbijbel en het bijbeltje dat je kreeg bij je belijdenis.

Maar - veel christenen hebben geen bijbel of de mogelijkheid om die zelf te lezen. Omdat ze geen bijbel kunnen betalen, of omdat er geen bijbel bestaat in een taal die ze kunnen begrijpen. Velen leven in landen waar de Bijbel een verboden boek is en ook dan is het bepaald niet vanzelfsprekend dat je de Bijbel kunt lezen wanneer je dat wilt.

Bijbelzondag

In 1976 werd de eerste Bijbelzondag gevierd. Vanaf het begin was het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG) daar nauw bij betrokken en later werd het NBG zelf initiatiefnemer. De vraag wordt wel gesteld waarom een bepaalde zondag in het jaar speciaal Bijbelzondag moet zijn. Elke zondag is toch Bijbelzondag voor de kerk? Dat is zeker waar. Toch is het goed om één keer per jaar speciaal stil te staan bij het feit dat we de Bijbel hebben. Wat een rijkdom is dat! Reden voor een feest! Een feest waarbij je dankbaar bent voor wat je hebt en uitdeelt aan mensen die die rijkdom moeten missen. Vandaar dat het NBG op Bijbelzondag vraagt om steun voor het bijbelwerk wereldwijd. In het filmpje dat het NBG beschikbaar stelt voor de collecte op Bijbelzondag geeft directeur Rieuwerd Buitenwerf een aantal voorbeelden van projecten in binnen- en buitenland.

Dichtbij

De Bijbel dichtbij mensen brengen. Dat is de missie van het Bijbelgenootschap. Maar wat is 'de Bijbel dichtbij'? Is dat alleen een bijbel binnen handbereik? Zijn we tevreden als de Bijbel in alle mogelijke talen is vertaald en iedereen die dat wil een bijbel kan kopen of krijgen? Dan zouden we in Nederland nu wel zo'n beetje 'klaar' zijn. Maar het 'dichtbij' gaat dieper. Niet alleen binnen 'handbereik' maar ook binnen 'hartbereik'. Het gaat er uiteindelijk om dat de Bijbel opengaat, de boodschap je h rt bereikt. Dat bereik je niet alleen door vertaling en verspreiding van de Bijbel - hoe belangrijk ook. Zelfs allerlei hulpmiddelen als kinderbijbels, jeugdbijbels, studiebijbels, dagboeken, et cetera leiden niet vanzelfsprekend tot het diepe 'dichtbij'. Dat is afhankelijk van de zegen van onze Heer. Daarom gaat het niet alleen om een collecte voor het bijbelwerk, maar ook om gebed voor mensen die de Bijbel vertalen en verspreiden, soms onder moeilijke omstandigheden. En voor hen die met de Bijbel in aanraking komen – of juist (nog) niet. We nemen als mensen slechts een bescheiden plaats in, maar mogen weten dat we deel uitmaken van een groter geheel: Gods nieuwe wereld.

Afstand

Bijbelzondag is dit jaar anders dan anders. Geen uitbundig feest in een volle kerk. Massale gemeentezang komt hooguit via de televisie of het internet bij je binnen als klanken uit de tijd dat alles nog 'normaal' was. Het nieuwe normaal is niet écht normaal. Al in het begin van de Bijbel lees je dat het 'niet goed is dat de mens alleen is'. En ondanks alle mogelijkheden die we nu hebben om contact met elkaar te hebben, ervaren we afstand. In de kerk is het gemis aan sociaal contact extra voelbaar. En toch hebben we het op Bijbelzondag over 'dichtbij brengen'. Dat is, omdat niet alleen wij de Bijbel dichtbij brengen, maar ook omdat de Bijbel óns dicht bij elkaar brengt. We delen met elkaar het geloof in God die we kennen uit de Bijbel. Daardoor wordt de afstand overbrugd en zijn we met elkaar verbonden. Die verbondenheid ondanks afstand kennen we ook uit de Bijbel zelf. Jezus spreekt daarover bij het laatste Pesachmaal met zijn leerlingen. Hij vertelt dan dat Hij afstand zal nemen, maar een

ánder pleitbezorger zal geven die altijd bij hen zal zijn: de Geest van de waarheid. (Johannes 14:16 en 17). En als Jezus dan werkelijk afstand neemt, klinken deze woorden: 'En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.' (Matteüs 28:20).

Opdracht

Voorafgaande aan de zegen die we lezen in Matteüs 28 staat de zogenaamde 'zendingsopdracht'. Die is in eerste instantie gegeven aan Jezus' leerlingen, maar kerken en gelovigen zien die opdracht ook als een taak voor hen. Dat betekent: het evangelie vertellen aan mensen die het nog nooit gehoord hebben, maar ook: als gelovigen elkaar steeds aan te spreken, te bemoedigen en te troosten. Geloven en het geloof vasthouden – daarvoor heb je elkaar nodig. In die zin is 'de Bijbel zonder kerk - mensen met wie je het geloof deelt - ook niet bepaald ideaal. Bijbelgenootschappen, kerken en individuele gelovigen hebben elkaar nodig. Ieder met zijn eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheden.

De Bijbel dichtbij brengen: een mooie taak. Soms ook moeilijk, maar niet onmogelijk. Paulus zegt als hij Mozes citeert: 'Het woord is dicht bij u, in uw mond en in uw hart'. Dat betekent: de boodschap van het geloof die wij verkondigen, is dicht bij ons. (Romeinen 10:8).

We wensen u deze Bijbelzondag de nabijheid toe van onze Heer!

Frans van Houwelingen is communicatiemedewerker bij het Nederlands Bijbelgenootschap.